

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 706

5) Til socialministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Har regeringen opgivet den lovede pasningsgaranti for alle 1-6-årige børn med udgangen af 1995?«

Skriftlig begrundelse

I et brev til BUPL refereret i Berlingske Tidende den 20. januar 1995 skriver statsminister Poul Nyrup Rasmussen: »Regeringen vil arbejde målbevidst for, at pasningsgarantien for alle børn fra et- til seks-års-alderen vil blive indfriet i løbet af 1995 eller 1996.« Dette harmonerer meget dårligt med tidligere afgivne løfter i forbindelse med de to sidste åbringstaler i Folketinget, i valgkampen og senest i svar på spørgsmål nr. S 225 den 23. november 1994. I øvrigt kan man undre sig over, at den slags oplysninger ikke tilgår Folketingets Socialudvalg, men skal oplyses via pressen, når der sker så substantielle ændringer af regeringens politik.

Villy Søvndal (SF):

Jeg stiller spørgsmålet, fordi der er to modsatte udmeldinger på børnepasningsområdet. Regeringen gav ved sin tiltrædelse et løfte, et ganske centralt løfte, om at etablere en pasningsgaranti inden udgangen af 1995.

I et brev fra statsministeren til BUPL, der er citeret i Berlingske Tidende den 20. januar 1995, er løftet ændret til, at regeringen vil arbejde målbevidst for, at pasningsgarantien til alle børn fra 1 til 6 år vil blive indfriet i løbet af 1995 eller 1996. Der sker altså det, at løftet bliver udskudt et år. Det skal så sammenholdes med tallene, nemlig at der formentlig mangler 14.000-15.000 pladser, for at løftet kan indfries.

BUPL nævner i sin undersøgelse, at over 100 kommuner ikke vil være i stand til at give en pasningsgaranti ved udgangen af 1995. Det er baggrunden for spørgsmålet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Til spørgsmålet, der lyder, om regeringen har opgivet den lovede pasningsgaranti for alle 1-6-årige børn med udgangen af 1995, kan jeg svare: Nej, vi har ikke opgivet den målsætning.

Det er jo sådan, at der under regeringens for-handlinger med kommunerne i foråret 1995 blev aftalt en formulering, der lyder således:

»Der var enighed om at tilstræbe, at der for de 1-5-årige vil være et pasningstilbud tilpasset kommunens struktur ved udgangen af 1995, således at der, hvor det ønskes, kan tilbydes familier med børn i førskolealderen et pasningstilbud senest 12 måneder efter barnets fødsel.«

Det blev også aftalt, at man skal gøre status over udviklingen her i begyndelsen af 1995, sådan at der ligger et omfattende dokumentationsmateriale klar, når regeringen og Kommunernes Landsforening mødes igen i april 1995.

På det tidspunkt vil vi altså få et dækkende billede af, hvor langt vi er med hensyn til at opfylde målet om en pasningsgaranti i løbet af 1995. På den baggrund kan vi så vurdere, om der er behov for at tage yderligere skridt for at opfylde målet med udgangen af 1995.

Nu kan jeg forestille mig, at hr. Villy Søvndal vil spørge: Jamen hvorfor nævner statsministeren så overhovedet 1996? Det gør han, fordi det selvfølgelig kan være svært med sådan en målsætning at lave en garantierklæring om, at hvert eneste barn i denne aldersgruppe vil have en plads den 1. januar 1996.

Jeg synes faktisk, at man i stedet for at lave sådan noget pindehuggeri skulle glæde sig over den kæmpeindsats, der er blevet gjort i kommunerne og med hjælp fra regeringen for at få pasningsgarantien bragt i hus. Jeg er ærlig talt imponeret over, at det er lykkedes os at nå så langt, at der er blevet bygget så mange daginstitutioner. Der er jo forskellige forhold – som f.eks. at opsvinget bevirker, at flere mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet – der påvirker efterspørgslen efter pasningstilbud. Men når man ser det samlede billede – og inden vi har den endelige opgørelse – er jeg ærlig talt stolt over, at vi er nået så langt, som vi er.

Villy Søvndal (SF):

Jeg takker for svaret. Jeg er glad for, at socialministeren fastholder en målsætning om at nå garantien med udgangen af 1995. Det er så mit håb, at socialministeren i højere grad end statsministeren tegner regeringen i det her spørgsmål.

Det næste spørgsmål er så, hvordan målsætningen skal opfyldes. Jeg hørte socialministeren sige, at det sker ved forhandlinger i foråret med KL. Da forhandler man som bekendt økonomien for 1996. Det må vel så betyde, at man i forbin-